

делени доста късно – чрез съпоставяне с римската, гръцката и египетската хронология, вече създени от Скалигеровите историци. Явно и Скалигеровата индийска история ще трябва да се преразгледа.

Историкът Д. Косамби съобщава: „ВСЪЩНОСТ В ИНДИЯ НЕ СЕ Е ЗАПАЗИЛА ТАКА НАРЕЧЕНАТА ИСТОРИЧЕСКА ЛИТЕРАТУРА... В ИНДИЯ НИЕ РАЗПОЛАГАМЕ САМО С МЪГЛЯВАТА НАРОДНА ТРАДИЦИЯ И С ТВЪРДЕ МАЛКО ДОКУМЕНТАЛНИ ДАННИ, които да са с по-голяма ценност от митовете и легендите. Тази традиция – назва известният учен, – НЕ НИ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТТА ДА ВЪЗСТАНОВИМ ИМЕНАТА НА ВСИЧКИ ЦАРЕ. Малкото, което се е запазило чак до мюсюлманския период (тоест до VIII в. от н. е. – А. Ф.), е ТОЛКОВА СМЪТНО, ЧЕ НЕ МОЖЕ ДА СЕ ВЯРВА ПОЧТИ НА НИТО ЕДНА ДАТА, СВЪРЗАНА С КОЙ ДА Е ПЕРСОНАЖ ОТ ИНДИЙСКАТА ИСТОРИЯ... ДО НАС НЕ СА СТИГНАЛИ ТРУДОВЕТЕ НА ПРИДВОРНИТЕ ЛЕТОПИСЦИ; в този смисъл известно изключение са само Кашмир и Камба... ВСИЧКО ТОВА КАРА НЯКОИ СЕРИОЗНИ УЧЕНИ ДА ТВЪРДЯТ, ЧЕ ИНДИЯ НЯМА СОБСТВЕНА ИСТОРИЯ“ [433], с. 19–20.

Например ето какво съобщават историците за „древната“ култура от долината на Инд: „Писмените паметници на Индската култура И ДОСЕГА СА НЕРАЗШИФРОВАНИ... НИТО ЕДНА НАХОДКА НЕ МОЖЕ ДА СЕ АСОЦИИРА С ОПРЕДЕЛЕНО ЛИЦЕ ИЛИ ИСТОРИЧЕСКИ ЕПИЗОД. НИЕ ДОРИ НЕ ЗНАЕМ НА КАКЪВ ЕЗИК СА ГОВОРЕЛИ ХОРАТА ОТ ДОЛИНАТА НА ИНД“ [433], с. 65–66.

Съобщават ни, че в „древната“ индийска история има ПРАЗНИНИ, НАДХВЪРЛЯЩИ 600 ГОДИНИ [433], с. 65–66. След началото на новата ера Индия, както и Скалигеровата „древна“ Европа, „внезапно“ изпада до „варварско ниво на развитие“. А после „пак“ тръгва по пътя си към „върховете на цивилизацията“. Оказва се, че при това много от тези „средновековни върхове“ са били превзети в Индия още през „дълбоката древност“. Но са били абсолютно забравени и са се „възродили“ чак през средновековието.

Едва през VII в. от н. е. започва „повторното“ постепенно издигане на индийската култура до арийската – вероятно, до християнско-арийската идеология. Изглежда, че прочутите „древно“-индийски АРИИ са средновековните християни АРИАНИ от XII–XV в., както показва нашата реконструкция. Скалигеровата история насила ги е отместила в далечното минало. И тогава сред „дълбоката древност“ почнали да блещукат загадъчните АРИИ.

Нататък става ясно [433], че текстовете, в които се разказва за култа към бог Кришна, са с твърде късен произход. Специалистите по история на